

ligt; men man har nu foreslaaet det forhøjet til 20,000, 25,000 og 38,000 Kr. Jeg for mit Vedkommende er tilbøjelig til at tro, at 20,000 Kr. er et meget rigeligt Vederlag, ja jeg vil ikke sige Vederlag, thi der tilkommer dem intet Vederlag, men Understøttelse, som kan finde nogen Begrundelse derved, at Arbejdet langt har oversteget den Beføstning, man havde Grund til at vente. Jeg anser det for at være en meget væsentlig Understøttelse, og jeg bestyres i min Formening derom derved, at det er den Sum, som er nævnt af Rørigheben paa Lolland og Falster, hvis Betænkning jeg har indhentet i denne Sag. At man her maa gaa noget skjønsvis frem, fremgaar ogsaa af, hvad jeg har sagt, idet jeg ikke tør paatage mig at gjøre nogen Beregning, hvorefter man skulde kunne opnaa fuldkommen Lighed mellem Lollands og Falsters Vilkaar. Hvis der i disse Forhold skulde opnaas fuldkommen Lighed mellem alle dem, som have faaet Understøttelse af Staten i flige Forhold, tvivler jeg ikke om, at det vilde indløbe store Krav paa Statskassen, som vilde være vanskelige nok at opfylde. Jeg skal derfor meget bestemt tilraade det høje Thing at vedtage Udvalgets Flertals Forslag, som jeg anser for at være det billigste og med Hensyn til alle Forhold det rigtigste. Jeg støttes i min Opfattelse derved, at det er den Sum, som er nævnt i Betænkningen.

Justitsministeren (M. L. M. a n n): Jeg skal tillade mig nogle Ord angaaende det Undbringingsforslag, som jeg har nogen Opfordring til at ytre mig om, nemlig det andet af de Forslag, der ere stillede til § 20. Det første Forslag er tiltraadt af Udvalget, og jeg har derfor ikke nogen Anledning til at dvæle ved det. Det andet er derimod ikke tiltraadt af Udvalget, og jeg skal derfor tillade mig at udtale nogle Ord derom. Forslaget staar i en naturlig og nøie Forbindelse med et tilsvarende Forslag, som blev vedtaget paa Finansloven for ifjor, og som forleden Dag blev vedtaget ogsaa ved Tillægsbevillingslovsforslaget, nemlig om at bevilge et Beløb af 2,000 Kr. til en Undersøgelse af Fiskeriforholdene under Island. Det vil erindres, at dette Forslag blev foranlediget ifjor af Finansudvalget selv. Fra Finansudvalget udgik Stødet til, at dette Forslag kom ind paa Finansloven, og Meningen dermed var jo, at man paa den Maade vilde understøtte en Mand til at foretage en Fiskeur under og omkring Island, for at han kunde indsamle saadanne Erfaringer og Oplysninger, at han kunde være Andre til Nytte, som maatte tænke paa at foretage lignende Expeditioner, idet man ad den Vej troede at kunne virke Noget hen til, at den Fiskerigdom, som Havet under Island frembyder, blev mere udnyttet af danske Underfaatter, end den hidtil er bleven, idet Fiskefangsten under Island indtil de sidste Aar næsten

udelukkende er bleven exploiteret af Fremmede. Dette Beløb er altsaa ganske vist kun bevilget for det foregaaende Aar, men det ligger dog i Sagens Natur, at, naar en Bevilling af denne Art overhovedet skulde finde Sted, og naar den skulde nytte noget i det tilsigtede Diemed, vilde det ikke være tilstrækkeligt, at man gjorde det blot en enkelt Gang. Det forekommer mig klart, at, naar man overhovedet vilde gjøre det, maatte man allerede dengang have tænkt sig det som naturligt, at det maatte gjentages nogle Gange; blot for et enkelt Aar at give en Mand Leilighed til at foretage en saadan Expedition, for at han derved skulde indhente nogle Erfaringer, som kunde være Andre til Nytte, og for at han kunde tjene som en Slags Konsulent baade for Regjeringen og Private, der ønskede at foretage Fiskeexpeditioner til Island, vilde ikke være tilstrækkeligt. Han kunde hverken selv indhente en tilstrækkelig Fond af Erfaringer ved en enkelt Gang at gjøre en saadan Tur, og de Erfaringer, han indhentede, vilde i alt Fald i Løbet af nogle Aar tabe deres Værdi. Skulde der virkelig ad denne Vej kunne gjøres Noget til at opmuntre disse Fiskeforetagender, synes det mig indlysende, at man maa gjentage det nogle Gange; saadant Noget kommer ikke paa een Gang. Dersom det overhovedet skal tjene til at opmuntre Folk til at foretage Fiskeexpeditioner, at der findes en Mand, som kender Forholdene, og som kan give gode Raad med Hensyn til at forberede og udføre den Slags Foretagender, maa han have Udgang til nogle flere Gange at foretage Expeditioner, og saa maa han ogsaa nogle Aar itræk være til Tjeneste for dem, som ønske at benytte sig af hans Hjælp. Det forekommer mig derfor, at dersom man ikke ligesom vil vige tilbage fra det Stridt, man selv foretog ifjor, og dersom man vil gaa videre i Genhold til de Grunde, man dengang holdt paa, vil det være konsekvent og naturligt, at man ogsaa forsøger iaar, og jeg ser ikke, at der kan være nogen Grund til at undlade dette, blot fordi man mener, at der muligvis findes Andre, der ligesaa godt eller bedre kunde bruges dertil, end den Mand, der er bleven brugt, og som Ministeriet ikke har valgt, men som det var Forudsætningen at bruge, dengang Sagen blev bragt frem ifjor af Finansudvalget. Jeg siger, at jeg ser ikke, at dette forstændigvis kan være Grund til ikke at bevilge denne Sum iaar, thi det kan gjerne være, at der er Andre, der have ligesaa stor Indsigt i disse Sager, og det kan ogsaa være, at der er Andre, der i Tidens Længde ville faae en større Indsigt deri, men der er ikke Andre, som have meldt sig eller indgivet noget Andragende, og det er ikke sagt, at der er Andre, som vilde være til Publikums Tjeneste i denne Sag, saa det forekommer mig, at, dersom man ikke vil benytte denne Mand, som man benyttede ifjor, og som man selv ønskede at